



**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

- tatione, cui tam apud strenuos principes, & uiros in hac arte peritos, quā apud alios peritissimos non est respondendum, ueluti aliās consuluit Maria. Soz. iunior in consil. 123. col. 7. lib. 2. ¶ Inferitur etiam ex prædictis
- 26 *dis, q̄ mētito secunda Comitū Ludouici, quæ vñ esse duplex in mentiēdo Illustrissimū dominū Sforciam Palauicinū primo in casu, quo ipse Illustr. Palauicinus aliquid uoluerit inferre, quod honorē suū grauet, secundo si constet Illustrissimū dominū Palauicinū dixisse, mentionem, & rogatum ipsius Comitū Ludouici fuisse generalem, & indeterminatum, in utroq; capite est talis, cui rñderi non debuit, nam in primo capite fuit generalis, & indeterminata, quamuis illā ad dictū Palauicinū direxerit, nam in illa verba in ogni modo, & illa, uoluto inferre, & detta cosa alcuna, che prema l'honor mio, sunt generalia, & indeterminata, argumento. d. c. 2. de off. ordi. & c. fi. de refer. & iō sequitur, quod rōne huius generalitatis tam primæ, q̄ secundæ mentioni non fuit rñdendū: itē ¶ in secundo capite dicta mentitio fuit et falsa, & non uera, perinde ac si Comes Ludouicus affirmasset illud, quod in se verē nigrū esset, alibi fore, & si quis dñū uellet dicere, q̄ mentiantur, nā profecto mentitio talis dñr falsa, & calūniōsa, & talis, quæ non debuit à Com. Ludouico proferri, nec dari, qm̄ ex non uero non pōt sequi nisi falsum, cum falsum sit dñum ueritatis. l. si quis ducenta, §. utrū, ff. de rebus dubijs, & nihil aliud sit falsitas, quā immutatio ueritatis, ut in auth. de fide instru. in princ. colla. 6. & negare ueritatem est quodam modo negare Christum, qui est ueritas. c. qui contrēpta. 3. dist. & not. per Bar. in l. quid sit falsum, ff. ad l. Corne. de falsis, & in l. nec exemplū. C. cod. Sed si quis affirmaret id, quod euidenter est in se generale, & indeterminatum, esse specialiter, & nominatim dictū, cōstat manifestē, & euidenter illum dicere falsum, & calūniari argumento. l. i. §. i. ff. ad turpilia. & gl. in l. athletas, §. calūniator, ff. de ijs, qui not. infam. Igitur in casu nostro huic secundo capiti dictæ secundæ mentitionis ut calūniōso, & contrario ueritatis à prædictis Illustrissimis Comitibus responderi non debuit, cū*
- 28 *id, quod est generaliter, & indeterminatē dictum, non possit dici nominatim, nec specialiter expressum d. c. 2. de off. ordi. d. c. fi. de refer. & Alex. in cōsil. 134. col. 2. not. 4. & ut iam dixi, illud, quod in narratione rogatus, seu libelli ipsius Comitū Ludouici dictū est respectu imputationis, & personarum, non pōt dici in conclusione mentitionis reperitum, qm̄*
- 29 *¶ qñ clausula specialis, & clausula generalis sunt in eadē dispositione successiue positæ, tūc clausula specialis nunquā sub generali vñ comprehensa, nec repetita, Bar. per illū textum in d. l. sanctio legum circa 1. col. ff. de pœnis, & maximē qñ sumus in materia odiosa, & grauamen inferente, ut ibi, & per eundem Bar. in l. doli clausula. ff. de uerb. oblig. q̄ et inquit, q̄ qñ oīa specialia, quæ sub generali clausula contineri possunt, fuerunt expressa, & specificata, tunc clausula generalis refertur ad specificata, sed qñ unum speciale tantum fuit specificatum, deinde fuit appositā clausula, seu oratio generalis, tunc sub illa generalitate non dñr specialiter expressum contineri: at in casu occurrēti Comes Ludouicus in suo rogatu proposuit unā tantū speciē assertē imputationis, deinde ad generalē deuenit, in qua generalē de dit mētitionē, ergo in illa nō pōt specialis narratiua aliquo modo dici repetita. ¶ Ex prædictis ē manifestē apparet, q̄ honori dictorum Illustrissimorum Comitum de sancta Flora, & de Palauicinis vñ satisfactum, & quodlibet grauamen, si quod ipsi ex scripturis Comitū Ludouici illatum dici potuit, apud oēs*

homines censetur absq; alio armorū pōtēcie purgati, qm̄ ¶ non est à iuris in dignitate, & honore prædictis purgata infamia, non habuisse ortū ab honestis, prouidit, & gnis personis c. cū in iuuetute de purgatio d. c. qualiter, & qñ il 2. de accus. ex uicinis suspitionib; purgatio est indicenda, nō autē rarijs, & iō ubi uerisimiles suspitiones defensionē dēt se aliter purgare cū quis de gradu cano. cū glo. & scriben. ibi, & c. 1. 2. q. 1. & ibi terea non tenetur quis se purgare ab infamia non est publica. c. nos inter de purg. cano. ¶ quantū Comes Ludouicus in suo secundo dato Mediolani mentionem suā fundauit, ut dñr, ab Illustriss. do. de Palauicinis coppositis, uidelicet q̄ mentitio prima fuit indeterminata, quæ idē important, d. c. 1. And. Ant. Abb. & alij, & q̄ ob hoc Illustriss. uicinis non fuerit obligatus rñdere, vñ q̄ mentitio non sit attendenda, nec Illustriss. do. cinis grauet, quia licet ipse affirmauerit non esse generalē, & indeterminatā, non tñr & affirmatiue dixit, se nō teneri respondere uerbis viuis fuit, si p̄uo ben. consilere, quā uero gao n̄ respondere, quasi, an teneatur respondere, ipse hoc dixit, sed ab alijs uidelicet hōib; de his reb; cognitionē, benē cognosci pōt, luit dicere hoc esse ab alijs, & non à se ipso dñ, & arbitrandū: & iō Comes Ludouicus bñt oī hanc causam dare mētitionē, cū a sione grauatus dici non poterit: ac et quantitū data fuerit p̄ duo copulatiue, illa dñrere debuerunt, alioquin, altero deficiente effectū hñc non potuit, nā ¶ ad ueritatē copulatiue maximē in m̄a odiosa uerē p̄u copulatorū requiritur. l. si, qui ducenta, §. ff. de reb. dubijs, l. si quis ita stipularis, ff. ad l. i. in d. l. si, qui ducenta, §. utrū in a. ¶ & ¶ Bar. in d. l. si, qui ducenta, §. utrū in a. p̄la ponitur iter duas diuersas ofones, m̄a n̄r doctrinā, q̄ si illæ duæ orationes oī copulatiue principaliter, sed respectiue ad unū tunc oīum concursus requiritur, d. l. si quis ita, & l. si hæredi plures, ff. de com. & ad dñm, & honestatē, ut ibi per Bar. sed Comes Ludouicus dñt mētitionis in suo secundo libello copulatiue, q̄ Illustr. do. de Palauicinis dñt mētitionē Comitū Ludouici fuisse generalē, & se non teneri ad rñdendū, quorū copulatiue non interuenit, nec uerū est, quia non dñt teneri ad rñdendū, se nō rñdere teneatur cognosci ab alijs, igitur hæc secunda mētitione nullius effectus, & non uera, cum dñt eo, quod non est, nec dictum fuit, ueluti copulatiue in præsentī causa declarat clarissimē Aldobrandinus, ac ēt quia ad ueritatē copulatiue utranque partem esse uerā mētitionē hoc articulo, ut per Bar. in d. §. utrū, & m̄a iusti, & iure. Si uero hæc secunda mētitione non est pro responsione, ut ex præmissis absq; eo, quod aliter repetantur, quæ contra cuiuslibet peritioris subijcio. Lau. De-

- S V M M A
- 1 Index domicilij etiam per uiam inquisitionis potest subditum extra territorium delinquentis de loco graui procedere, illi inique punire.
 - 2 De delicto commissio in consensibus duarum ciuitatis dubitatur, in cuius consensibus fuerit commissa, ibi ciuitatis procedere potest.

per eadē contrarios derogatur.
 de iure valida & praescripta, per quam consuetudi-
 nem contrariam tollitur.
 de iure validum, & approbatum, & maxime iuri commu-
 ni, quod contra contrariam consuetudinem tollitur.
 de iure quomodo per contrariam consuetudinem tollitur.
 de iure quando contra statuta non ualeat.
 de iure quando contra statuta non ualeat, & in-
 terdictum non ualeat, etiam si esset temporis immemorialis.
 de iure contra publicam utilitatem, & impediret delicta pu-
 blica.
 de iure quando contra utilitatem ecclesiae non ualeat, nec aliquo tem-
 pore inducitur.
 de iure in arduis, non dat, nec aufert iurisdictionem.
 de iure realiter citatus, & captus extra territorium iudicis,
 de iure si est ante omnia resistentus, & relaxandus.
 de iure hoc procedat, num. 14.
 de iure iuramentis, & communitatibus confederatis, & quae sint
 in alio principe.
 de iure iudicij si realiter citet in alieno territorio, & sententiam
 fore sententia ualeat, & ab eo executioni mandari potest.
 de iure si de delicto constet, potest pro eodem delicto re-
 currendi.

EPITOME.

de iure proprius ratione originis, vel domicilij po-
 test contra suum subditum extra suum territorium
 delinquentem de crimine procedere, illūq; punire.

CONSILIUM CLXII.

IN praesenti causa amico a me sententiam
 mea requirenti tum ob temporis breuita-
 tem, tum quia nunquā contra reū in eā cri-
 minis, p. qua pena corporalis esset impo-
 nenda, uacens scribere uolui, prouincia super his
 considerandi primo recitauit, deinde mandatis Reue-
 rendi Gubernatoris Bononię, q. tanquam domi-
 ciliarius iudex p. uincia hāc mihi iniunxit, non po-
 tui non obtemperare, eoq; magis, quia & Abbas no-
 ster hominatus uir religiosissimus, & in dignita-
 te ecclesiastica constitutus, iurisq; pontificij monar-
 cha in propriis terminis in causa criminali cōtra de-
 linquentem extra territorij proprii iudicis cōsuluit,
 ut iudice domicilij possit puniri, ut habetur in
 l. c. 24. inc. Rodolphus Corneti. ac etiam san-
 ctum, & honestū est delicta puniri, l. absente, ff. de pe-
 nis, l. c. ut fame, de sent. excō. aliās boni uiri etiam
 in ciuitatibus, & domibus eorū tute uinere non pos-
 sent. Venitur itaq; in dubium, an iudex proprius ra-
 tionis originis, vel domicilij possit contra suum sub-
 ditum delinquentē extra suum territorium de crimi-
 ne procedere, illūq; punire. In quo omittendo di-
 stinctionem, quia res coram doctissimis, & peritissi-
 mis iudicibus agitur, & ueritati inherendo, dico,
 de resolutione communem dictorum legisarū, & ca-
 nonicorum in lecturis, & consiliis, publicisq; dispu-
 tationibus esse, q. iudex domicilij etiā per uia inquisi-
 tionis possit de crimine etiam graui, & enormi con-
 tra suum subditum extra territorij delinquentē pro-
 cedere, & illū punire, ut in l. 1. & 2. c. ubi de crim.
 in opor. ibiq; Cyn. & alij communiter, c. cum con-
 tra, c. postulasti, & c. si de foro compe. ibiq; cano-
 nicae fere omnes, Cyn. Bar. Bald. & alij in l. cunctos
 Ang. & cōter alij ibi, in l. si ff. de iurisd. om. iu. bonus
 est, & ibi scribē. in l. delegatorū, §. interdicere, ubi
 Bar. ff. de interdic. & relega. lo. de Ligna. in cle. past.
 de reu. Ang. in dispu. inc. Bononiensis, in 1. q. & in
 l. uacantia, col. 12. & seq. uerf. sed hic incidēter quā-
 do, C. de bon. uacant. lib. 1. o qui attestatur hoc in pra-
 ctica seruari, & sic fuisse iudicatum, Ang. Aret. in tra-

cta. malef. in ver. hāc est quādam inquisitio, in verf.
 quāro, an de delictis, qui hanc esse communem sen-
 tentiam attestatur, ut habetur etiam per Alexand. in
 consi. 2. 1. 2. volum. 6. per Sozi. in consi. 3. circa pradi-
 ctam vol. 1. in 4. colum. & latē per Ancha. in d. c. po-
 stulasti, & Ioan. And. & alij communiter, in ca. 2. de
 constitutio. in 6. & hoc idem uoluit Abb. in d. consi.
 24. maxime quando per iudicem loci delicti remis-
 sio petita non fuisset. Possem multa alia allegare, sed
 non expedit, quia possunt inspicere apud Alex. & alios
 Moder. in d. l. si in ultimis uerb. ff. de iurisd. om. iu-
 d. Et quamuis lo. An. in tit. de compe-
 ten. iud. adit. in §. 1. uerf. 6. ratione sanguinis, & in
 uer. quod si conuenitur in addit ad Spec. dicat con-
 trarium, quando iudex domicilij uellet per inquisi-
 tionem procedere, quoniam licet de iure canonico, se-
 cundū quod de omni crimine, & regulariter potest
 inquiri, c. licet heli de simo. & c. qualiter, & quando
 il. 2. ibiq; doc. de accus. & cōmuniter scriben. in rub.
 extra de iud. Tamen secus erit de iure ciuili, & in ter-
 ris imperij, nam secundū leges regulariter, & in quo-
 libet crimine nō potest contra delinquentē p. uiam
 inquisitionis procedi ad tradita per doc. in locis pro-
 ximē allegatis, & p. Bar. in l. 2. §. si publico, ff. de adul.
 & hanc opinionē sequitur Marf. cōciliis meus, in d.
 l. si ff. de iurisd. om. iu. inquit illā esse tenendam: u-
 de cū nos simus in terris imperij, iudex domicilij nō
 potuit in casu occurrenti per uiam inquisitionis pro-
 cedere; tamen dico primā opinionem esse tenendā,
 quā doct. in locis prius allegatis magis communiter
 sequuntur, quicquid Marf. dixerit: Quē opinio con-
 firmatur, retorquendo fundamentum in cōtrarium
 factum, nā idē de iure canonico iudex domicilij ē
 per uiam inquisitionis cōtra subditum delinquentē
 extra territorij pcedere potest, quoniam regulariter,
 & de quolibet crimine potest inquiri: Sed cū hodie p
 statuta fere totius Italīę, & maxime ciuitatis Floren-
 tię de quolibet delicto regulariter possit contra cri-
 minosum procedi, ueluti etiam Bar. praesupponit in
 l. si maritus, §. si autem extraneus, ff. de adul. & ple-
 nē soleo dicere, in rub. extra de iud. & de accusa. er-
 go idē dicendū est hodie in ciuitatibus, in quibus
 dicta statuta uigent, quod de iure canonico dicitur
 in foro ecclesiastico, ut iudex domicilij possit in ca-
 su isto p. uiam inquisitionis cognoscere. Et q. gene-
 raliter per statuta ciuitatis Florentię possit de quoli-
 bet crimine, & maxime homicidij procedi, & nō so-
 lū de crimine cōmissō in ciuitate, comitatu, & distri-
 ctu, sed etiā alibi extra territorij dominorū Floren-
 tinorū contra quoscūq; cōstat ex statuto dictae ciui-
 tatis sub rub. de officio iud. malef. & de modo proce-
 dendi in criminalibus, quod statutū nūquam fuit re-
 uocatum, sed est in uiridi obseruatiā, & idē seruan-
 dum iuribus vulgaribus, omnēq; dubitationē, quā
 in hac causa fieri posset, iudicio meo resoluit, ac fal-
 cem ad radicem imponit, & propterea frustra dubi-
 tatur, & pōdero primo illud statutum, dum dicit de
 omnibus, & singulis maleficiis, quā cōmittūtur &c.
 ibi uel etiā alibi ubicunq; extra territorij, & sic com-
 prehēdit maleficiū, de quo agitur, praesupposito, sed
 nō cōcesso, q. extra territorij Florentię cōmissum el-
 fer: Secundo pondero illa uerba contra quoscūq;
 quā sunt uerba uniuersalia, & generalia, & oēs delin-
 quentes etiam extra territorium comprehendunt,
 siue sint subditi, siue non, quia uerba huiusmodi ge-
 neralia nullū excludunt, l. Iulianus, ff. de lega. 3. & l.
 balista, ff. ad trebellianum, cum similibus, uel saltem
 uerba illa generalia quoscūq;, ut minus ledant ius
 commune, pnt, aut debent restringi ad subditos de-
 linquentes extra territorium Florentinum, prout de
 G G iure

iure cōi etiā licitū est, ut in d.l. 1. & 2. C. ubi de crim. agi oportet. d. c. si. d. c. cū contingat, d. c. postulat, & d. l. relegatorū, §. interdicere, cū sim. supra allegatis. Sed forte statutū id statuit ad tollendū dubiū supradictū, cū lo. And. & Marf. quos supra allegavi post alios, quos ipsi adducunt, tulerint iudicē domicili in ter-
 2 ris imperij nō posse contra subditū de crimine extra territorij cōmissio per viam inquisitionis procedere, aliq; magis cōiter contrariū tulerint, ut supra dixi. Quæ difficultas saltē quo ad subditos extra terri-
 3 torium delinquentes pfecto per statutū istud remo- uetur. ¶ Addo etiā prædictis, q̄ t̄ quando delictū est commissum in confinibus duarū ciuitatum, uel du-
 4 bitatur, in cuius cōfinibus fuerit cōmissum, iudex cu iussibet ciuitatis potest de crimine procedere, arg. l. arbor, ff. commu. diuidun. Cyn. & alii in d. l. 1. C. ubi de crim. agi oportet. & Barba. in d. c. si. col. 1. & alii ibi: Sed ita ī casu nostro delictū est cōmissum, ergo & c. ¶ Opponitur etiā cōtra iudices de causa cognoscen-
 5 tes quādā prætenfa cōsuetudo contraria in ciuitate Florentiæ, ut asseritur, existens, in qua cum maximū fiat fundamētū, an hoc motiū subsistat, videamus, & iuribus carere iudiciū meo videtur in primis, q̄a & si de assera cōsuetudine fuisset legitime probatum, quod negatur, tamē ex quo, ut in facto præsupponi-
 6 tur, illa cōsuetudo tempore dominij Ducis Alexandri, ac ē Moderni fuit interrupta, aliter obseruādo, cōsuetudo allegata opitulari nō debet, quia pfectus
 7 contrarios derogatur cōsuetudini, ut colligitur ex iis, quæ uoluit Bar. in l. semper in stipulationibus, in si. uerbis, ff. de reg. iur. gl. in l. nemo, §. temporalis, ff. eo. tit. & Roma. in singu. 44. inci. ad hoc, ut secunda.
 8 Præterea sicut ad remouendā cōsuetudinem de iure ualidam, & præscriptam requiritur cōsuetudo cō-
 9 traria præscripta, ut inquit glo. in d. §. temporalis, & Roma. in d. singular. 44. ita ad remouendum, & cor-
 10 rigendū statutum loci ualidum, & approbatū requi- ritur, quod cōsuetudo contraria fuerit præscripta, quia procedit arg. de statuto ad cōsuetudinem, & c. contra. c. 1. de cōst. in 6. & hoc nulli est dubium: & id
 11 maximē procedit, quando statutū cum iure commu- ni concordaret, prout statutum supradictū cōcor-
 12 dat, ut dictum fuit, nam cōsuetudo cōtraria iuri cō- muni debet esse tanti temporis, de cuius initio me-
 13 moria in contrariū nō existit, illa uerō, quæ est præ- ter ius commune, requirit tempus decem annorū, secundum glo. in l. de quibus, ff. de legibus, & ibi do-
 14 cto. & est gl. notabilis in ea. cōsuetudo, 1. dist. Ro. in singu. 104. inci. cōsuetudo, uel secundum Bal. il-
 15 la, quæ est præter ius commune, exposcit tempus tri- ginta, uel quadraginta annorum: Sed hæc cōsuetu-
 16 do allegata esset nedum contra ius commune, sed et contra statutū loci, de quo supra, ut ostensum fuit, er-
 17 go multo magis requiritur probatam fuisse, q̄ cō- suetudo fuerit tanti temporis, de cuius initio nō exi-
 18 stit memoria in contrarium, alioquin cōsuetudo ni- hil obesset, & maximē quia per eam auferretur iuris-
 19 dictio iudicis domicili sibi competens nō solū per statutum, sed etiam per ius commune, & ideo debet
 20 esse præscripta, ut dixit Bal. in repeti. l. 1. C. de eman- cip. lib. lo. And. in c. humana, de elect. & gl. in c. cum
 21 in tua, de consuetu. in 6. Debet ergo cōsuetudo in casu isto esse præscripta illo tempore, de cuius initio
 22 non existit memoria, ut supra: Item requiritur, q̄ in- fra illud tempus bis, aut ter secundum illam cōsue-
 23 tudinem in contradictorio iudicio fuerit obrentū, ut hæc pbantur per gl. in c. frustra 8. dist. gl. in c. abbate
 24 extra de uerb. signi. si. Archi. in d. c. frustra, Bal. in d. l. de quibus, in c. h. de consuetu. & in l. cum de consue-
 25 tudine, ff. de legi. & in l. cum ea, de re iud. & Rom. in

singul. 43. incipien. an sicut nec sufficere
 aut ter secundū illam cōsuetudinem in primis
 tū, nisi de ea in illis iudiciis expresse discutiatur
 ut quia fuisset allegata, deinde ab aduersariis
 ta, & tandē secundū illam iudiciū, allegari
 ceretur legitime inducā, nec legitime p
 ad corrigendū ius cōe, & tanto magis etiam
 tollendū statutū iuri communi cōiuncto
 glo. & doct. allegati: & ideo anima ducit
 6 terca cōsiderandū est, an per statuta ciuita-
 tiæ contrariæ cōsuetudines fuerint reproba-
 ti communiter ferē p totā Italiā cōsuetu-
 trariæ statuti reprobati solent, quoniam tunc
 ria cōsuetudo allegata nō proderet, & cō-
 tra nō ualeret, & tanto magis etiā, quādo
 contra ius commune, ut in l. eos. C. de iur. iur.
 Cast. & alij, in l. cū cōsuetudo, ff. de legi. 1.
 clem. 1. in q. 20. de elect. & in clem. 2. de
 7 non alie. Rursus t̄ huiusmodi cōsuetudo
 mala cōsuetudo, & irrationabilis, quia nō
 ro delinquentes in alieno territorio puniri
 sic daretur occasio delinquendi, & præbe-
 ria delinquentibus post delictū in alieno ter-
 minum fugiendi, & ad suū territorij reuer-
 nō debet ualere, etiā si esset tanti tempo-
 initio memoria nō existit, c. si. de consue-
 pleriq; §. si. de elect. & facit c. erit autē le-
 8 expresse habetur per Inn. in c. ad notā, q̄
 hoc extra de appella. Bal. in d. l. de quibus
 dictis, & optime in simili. in l. pen. in pen-
 9 exequit. rei iud. Præterea illa esset contra
 utilitatem, quæ uult delicta omnino deter-
 Bart. in l. prætor ait, §. exercitus, ff. de his, q̄
 infam. c. vt fama, de senten. excommuni-
 neratus, in si. ff. ad legē aequilam, ergo nullus
 ris spatio debet posse induci, neq; præscri-
 cis proximē allegatis, & per Ale. in d. l. de
 text. in authen. ut nulli iud. in §. nulli aucto-
 9 si. in authen. de usuris nauticis: nam t̄ cōtra
 contra utilitatē ecclesiæ non ualeat, nec cap-
 poris spatio induci potest, c. 1. extra de con-
 Abbate, & alios in c. nulli, de rebus eccle-
 nan. ergo nec illa, quæ esset contra publicam
 tem, quia utilitas ecclesiæ, & utilitas publica
 rantur, ut in l. si. C. de sacrosan. eccle. & dicit
 authen. omnes peregrini, in auth. C. commu-
 successio. in 1. col. q̄ cōsuetudo, quæ potest
 transgressio, qualis est ista, non ualeat, nec al-
 10 test. Præterea cōsuetudo in arduis nō de-
 fert iurisdictionem, Host. in c. literas, extra de
 tione spoliatorum. Sed nos sumus in atrocibus,
 duis, quia committere homicidium in manu
 & proditoriē, ut factū fuit in casu nostro, &
 atrocibus, & arduis, Bar. in l. non solum, ff. de
 uero, ff. de iniuriis, cum similibus, & caput
 in si. cū ibi notat. extra de iudiciis, ergo de
 11 quoque contra iudices opponitur, t̄ de iur.
 fuerunt realiter citati, & capti extra territorij
 forum iudicum, ac etiam delicti commisi
 ri, quia spoliatus, etiā si prædo sit, ante omnia
 stituendus, c. in literis, de restitu. spoliatorum
 ibi no. & est doctrina Bartoli, cum qua se
 transeūt, in l. 1. ff. de requiren. reis, quoniam
 sit de citatione uerbalis, ut late uoluit Abb.
 qui, in c. si. de foro comp. & doctores in d. l. 1.
 ris dicit. omnium iudicum, Cyn. Per. Bal. & alii
 l. o. omnes, §. si uerō apparitor, C. de episcopo
 cis, in authen. vt nulli iud. §. si uerō quis &
 si uerō criminis, C. de ad hite. eum similibus

S V M M A E.

1. *Assessor, & notarius actorum non potest absq; expressa commissione iudicis ardua, & valde prejudicialia expedire, sed solū leuia.*
2. *Penam grauem pecuniariam, & corporalem, ac mortis imponere est de arduis, & grauissimis.*
3. *Proclamata ut ualeant a quibus fieri, & publicari debeant.*
4. *Iurisdictionem suam excedentes puniuntur, & ab eis factum non tenet.*
5. *Vtile per inutile in iurisdictionalibus, & indiuiduis uitiatur.*
6. *Pena grauior pena principalis delicti non est imponenda, & imposita est moderanda.*
7. *Pena arbitraria ad quantum possit arbitrari.*
8. *Absens solum illius, quod a presentibus contineri in proclamate intellexisse probatur, notitiam habuisse presumitur.*
9. *Verba presentis tps i penalibus, & odiosis nō possunt ad futura, seu ad futurum tps trahi ad effectum puniendi de actu futuro.*
10. *Verba i penalibus, & odiosis sunt proprie, & stricte intelligenda.*
11. *Notarij actorum scriptura quando magis standum, quam testibus, & quando e contra.*

E P I T O M E.

INQUIRI, & puniri non posse pp proclama puniti uum, qd esset nullū, & penā immoderatā cōtineret, nec quā actū in eo contentum, hic demonstratur.

C O N S I L I V M C L X I I I.

IN causa Caroli de Bellettis, & Herculis à manu de Castrorotho, p illorū defensio ne ab inquisitione contra eos formata in primis dicitur, q proclama, cuius occasione deliquisse dicuntur, illi nō parendo, fuit ipso iure nullū, & consequenter tale, cui nō fuit credendū, neq; parendum. Et primo quia fuit factum auctoritate cuiusdam ser Vrsi asserti notarij, & assessoris domini Potestatis Castrorothici, qui & si fuerit notarius, & assessor, prout se nūcupauit, tamē scire debuit, q t ad officij notarij actorum, seu assessoris non pertinet absq; expressa iudicis, seu Potestatis commissione expedire illa, quæ sunt ardua, & ualdē prejudicialia, ut uno ore uolunt omnes scribentes Abb. Io. And. do. Anto. Deci. & alij Mod. in ca. quoniā contra extra de probationib. quamuis leuia posset sine iudice expedire, ut ibi, & habetur per Bar. Alex. & alios, in l. i. in fi. ff. de offi. assessor. per Bal. in authen. ad hoc, C. de iud. Alex. in rub. ff. de offi. assessor. referendo dom. Anto. in c. cū ab uno de offi. delega. & c. statutū, §. assessorē, cum §. sequen. ibiq; Dominic. & alij de rescr. in 6. & per Bart. & alios in authen. nisi, C. de senten. & interloquit. omnium iud. Sed t facere, uel fieri facere proclamata continentia grauem penam pecuniariā seu torum ducentorum, immo corporale, & mortis dicitur de arduis, & grauissimis, ut l. placet, C. de pedit. iudi. l. eos, l. 2. & per totum, C. de modo multat. l. 2. & ibi glo. C. de assessor. & facit, quod uoluit Bart. in l. 1. ff. quod quisq; iur. ergo dictus ser Vrsus assessor nō potuit auctoritate propria, uel etiam delegata tale proclama fieri facere, & ob minimum delictum nō propalandi delinquentem tam grauem, immo grauissimā penā imponere, ut in dictis iuribus: & ideo ipse ser Vrsus esset puniendus de sua iniquitate, & impenitentia in imponendo ob leue crimen penā tam magnam, & grauem, arg. l. hoc edicto, ibiq; doc. ff. quod quisq; iur. & in d. l. fi. C. de modo multat. ¶ Secundo proclama fuit nullum, quia non fuit factum seruata forma in alijs grauib. bannis, & proclamationibus seruari consueta, t nam consuetum fuit, ac etiam de iure est, quod proclamata fiant a deputatis ad hoc officium, uidelicet a nuncijs publicis dicti castri, & nō ab alijs, & hoc de iure constat, quia proclamata publicari debent a præcone publico, ratione enim officij, ad quod deputantur, eis magis creditur, quā iudicij, ad quod deputantur, eis magis creditur, quā iudicij.

G G g 2 dici-